

Sopronpuszta-Sopron-Nagycenk

A Széchenyi-emléknapra – immár hagyományainkhoz híven – Nagycenken és Sopronpusztán gyülekeztek tudományos életünk képviselői, hogy a Magyar Tudomány ünnepének megnyitó rendezvényén bensőséges ünnepség keretében tiszteljenek gróf Széchenyi István, a legnagyobb magyar emléke előtt. Az emléknap rendezője az MTA Erdészeti Bizottsága, a NYME, az ERTI és a TÁEG ZRt. közreműködésével. A 2007. évi rendezvényen részt vett az Osztrák Tudományos Akadémia és a Magyar Tudományos Akadémia elnöke is. A résztvevők között üdvözölhettünk több külföldi nagykövetet, az MTA vezetőit, a VEAB elnökét, továbbá a társadalmi-gazdasági élet és nagyobb számban az erdészeti kutatás és oktatás képviselőit.

Az Emléknap Sopronpusztán kezdődött, ahol a rendezvény megnyitásként *Solymos Rezső* akadémikus mondott beszédet. Ebből néhány gondolatot idézünk: Többre és jobbra vágytak a reformkor hazafias érzelmű nagyjai, akik világosan látták, hogy a 19. század csak akkor hozza meg a Kárpát medencében élő magyarság és a többi nemzetiség számára az óhajtott jólétet, ha a közel ezredévi tapasztalatokat tudományosan is megalapozzák. Erre építve hirdették: „Magyarország nem volt, hanem lesz”. Ez a jelmondat ma is emlékezteti az utódokat Nagycenken a Széchenyi-szobor talapzatán. A cenki szobor a maga lendületével hirdeti azt az igazságot is: „Nyelvemben él a nemzet”. A két évszázaddal ez előtti Magyarország fővárosában a többség német nyelven sajtátította el a tudományt, vagy latinul fejtette ki a haza üdvét szolgálni kívánó bölcs gondolatait. Sürgetővé vált a „magyarosítás”.

Szerencsésnek tekinthetjük magunkat, hogy a 48-as magyar szabadságharc előestéjén, 1825. november 3-án, 182 évvel ezelőtt, egy kiváló személyiség: Széchenyi István, a pozsonyi országgyűlésen birtokainak egy esztendei jogvédelmét felajánlotta a Magyar Tudós Társaság megalapítására. Ezért kezdődik a Magyar Tudomány Ünnepe minden évben november 3-án. Ezért emlékezünk az ünnep kezdetén az „Alapító”-ra, annak példamutató áldozatkészségére. Öröndetes, hogy a magyar országgyűlés már 1791-ben törvényjavas-

latot alkotott az akadémia felállításáról, amelyet azonban nem emelt törvényerőre. Az 1825. évi nevezetes napon *Felsőbüki Nagy Pál* azzal vádolta a hazai arisztokráciát, hogy keveset tesz a magyar kultúráért. Erre adott méltó választ Széchenyi. Ritkán emlékezünk meg arról, hogy Széchenyit egy nagyszerű baráti kör is támogatta törekvéseiben: *gróf Desseuffy József, gróf Andrássy György, Vay Ábrahám, gróf Károlyi György, gróf Esterházy Mihály, báró Wesselényi Miklós*, és az Akadémia egykori elnöke: *Teleki József*.

Dióhéjba sűrítve ezt a remek tettet, a **magyar nyelvű tudományos élet** megindítását és megalapozását kívántuk az eddigieknél is nagyobb hangsúllyal elismerni azzal, hogy a Magyar Tudomány Ünnepének kezdetén évente „Széchenyi István Emléknap”-ot rendezünk. Az elsőre 2000-ben került sor, amikor az Akadémia 175 éves jubileumát az MTA Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságának a rendezésében az EFE, az ERTI és a TÁEG közreműködésével ünnepeltük Nagycenken. Akkor az MTA elnöke a Széchenyi-szobor előtt mondott beszédében méltatta a nagyszerű kezdeményezést, az Akadémia megalapítását.

2000 óta évente a nagycenki Széchenyi-mauzóleumban emlékbeszéddel,

koszorúzással kezdtük az emléknapot. Innen Sopronpusztára vonultunk, ahol a Tanulmányi Erdőgazdaság közreműködésével „Akadémiai Emlékerdőt” létesítettünk. Az első alkalommal, 2000-ben 175 nagyméretű hárs-sorfát ültettünk el közvetlenül a határ mellett úgy, hogy a fasorok legyezőszerűen nyílnak. Ezzel is hirdetik a tudomány világát átfogó és az emberiséget szolgáló szerepét, nemzetközi jellegét. Ezt követően évenként egy újabb fát ültetünk el. Az emlékerdőben mindig annyi élőfa áll, ahány éves az Akadémia. Tudományos üléssel az Egyetemen fejeződik be az emléknap.

Solymos Rezső hangsúlyozta, hogy 2007-ben külön is kifejezésre juttattuk, hogy: „*Aki fát ültet bízik a jövőben*”. Napjainkban a magyar tudományos életnek, a kutatásnak és az oktatásnak is szüksége van arra, hogy töretlen hittel bízson a jövőben. Főleg nekünk erdészeknek hirdetik hosszú évszázadra előre a hitet, az erkölcsöt és a tudományt mindenekelőtt Sopronban és környékén. Az erdő, a vad és a fatudomány központja Sopron, az Egyetemünk Erdőmérnöki és Faipari-mérnöki Karai, az ERTI Kísérleti Állomása, az Erdészeti és Faipari Szakközépiskola és nem utolsósorban a Tanulmányi Erdőgazdaság.

Honlapjaink:

www.oee.hu

www.erdeszetilapok.hu

www.forestpress.hu

www.allamerdo.hu

www.erdo.hu

Solymos Rezső beszédét tartja az emlékparkban

Sopron közelében több Berzsenyi emlékhely van Ezek a városban működő tudós tanárok, kutatók és oktatók, valamint az egyetemi hallgatók számára fennen hirdetik a költő szavait: „Minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs”. Az oktatói, kutatói etika nagy-szerű szerepére a Tudomány Ünnepe 2007-ben is különös figyelmet kell fordítani. Ez az erkölcs az összekötő lánc szerepét betöltheti a Hit és a Tudomány között. Hinnünk és bízunk kell többek között abban, hogy a magyar tudományosság képes a jövő számára nélkülözhetetlen új eredmények kimunkálására, oktatóink érzik felelőségüket a jövőt majdán formáló oktatók iránt és az oktatók kellő buzgalommal sajátítják el a tudományos ismereteket. Ha ez hiányozna, alig beszélhetnénk az alapot is jelentő erkölcsről. Jó példával szolgáltak erre Egyetemünk (NYME) története során az oktatók és a hallgatók egyaránt. Selmecebánya, erdészeti felsőoktatásunk bölcsője óta nagyon sokan tudják e hazában, hogy az erdész-társadalom együttműködése, összetar-tozása az erdészettudomány és a gyakorlat terén csodákra képes. A selmeci gyökerekhez tartozott a vadgazdaság-, és belőlük terebélyesedett naggyá a fatudomány is. Ezt és még számos nagy-szerű gondolatot hordoznak magukban az emlékerdő fái, amelyek felsorolására most nincsen lehetőség. Úgy hiszem azonban, hogy, az erdész, vadász és fás hivatások megértése és megélése erőt ad a szaktudományok magas színvonalú műveléséhez, oktatásához és elsajátításához is. *A tudás alapú társadalmat építjük a 21. században* szakterületünkön is – fejezte be emlékbeszédét az előadó.

Ezt követően *Prof. Dr. Peter Schuszter*, az Osztrák Tudományos Akadémia elnöke és *Vizi E. Szilveszter*, az MTA elnöke ültette el a 182. hársfát, amely jelképe is lehet a nemzetközi tudományos együttműködésnek.

A faültetést követően az emlékerdő melletti Piknik Parkban *dr. Magas László*, a Kisalföldi Erdészeti Zrt. vezérigazgatója ismertette az 1989. évi határmegnyitás, a vasfüggöny lebontása kezdetének a történetét.

Ezután Sopronba mentek a résztvevők. Itt a Széchenyi téren a Széchenyi-szobor előtt *Mátyás Csaba* akadémikus emlékezett a legnagyobb magyarra. Ezt követően itt is koszorúzásra került sor.

A hagyományossá vált tudományos ülés a NYME rektori tanácstermében volt, ahol az Osztrák és a Magyar Tudományos Akadémia elnökei tartottak érdeklődéssel várt előadást a nemzetközi tudományos együttműködés helyzetéről és jövőjéről.

A Széchenyi-emléknap Nagycenken, a Széchenyi-mauzóleumban koszorúzással zárult.

2007-ben a Magyar Tudomány Ünnepe Sopronnak és környékének változatlanul kitüntetett szerep jutott. Szeretnénk, ha a közeli évek egyikében a Magyar Tudományos Akadémia Ünnepi Nagygyűlése is Sopronban kerülne sor. Itt az akadémiai emlékerdő mellett nyitották meg a rendszerváltás kapuját a soproniak Nyugat felé. Ezen a kapun át várjuk majd az európai tudományos élet képviselőinek az érkezését, hogy a jövőben is együtt ünnepeljük a tudomány eredményeit és azokat, akik sokat tettek és tesznek a tudományos haladásért, jólétünkért.

Solymos Rezső

Széchenyi-díjas akadémikus

Fotó: **Forestpress**

ÉV ERDÉSZE 2008. VERSENY

Az Országos Erdészeti Egyesület két évente hirdeti meg az „Év erdésze” kitüntetett cím elnyerésére országos versenyét. Az „Év erdésze 2008” verseny 2008. június 12-13. között kerül megrendezésre Pustavámon, a „Malomerdő” Ökoturisztikai Központban az NYME „Roth Gyula” Gyakorló Szakközépiskola és a Vértesi Erdő Zrt. szervezésében.

A helyezettek díjainak átadására 2008. június 14-én, az „Országos Bányász–Kohász–Erdész találkozó” keretein belül kerül sor Székesfehérváron. Az első helyezett díját hivatalosan, a 2008. évi Vándorgyűlés keretében, 2008. július 12-én Debrecenben adja át az OEE elnöke.

A szervezők várják a versenyzők mellett a csapatkísérőket és a „szurkolókat”, akik a helyi versenyek helyezettjeiből kerülhetnek ki.

A szervezők várják valamennyi állami erdészeti zrt. nevezését, valamint a MEGOSZ által delegált hat fő versenyző részvételét, az erdész-társadalmat megbecsülő, már hagyományosan megrendezendő vetélkedésre.

A versenyszabályzat és egyéb információk megtalálhatók a www.verteserdo.hu honlapon.

Kérjük a versenyzőket indító zrt.-ket és magánerdő-gazdálkodókat, hogy nevezéseiket megtenni és a résztvevők létszámát bejelenteni legkésőbb 2008. május 25-ig szíveskedjenek a verteserdo@t-online.hu címre.

Kérjük az állami és magánerdő-gazdálkodás vezetőit, hogy támogassák rendezvényünket.

Tatabánya, 2008. február 11.

A szervezők nevében üdvözléssel:

Hartdégén Mátyás
vezérigazgatóhelyettes

Dr. Széles Attila
vezérigazgató

Holdampf Gyula
Az Igazgatóság elnöke